

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267670576/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- Siger du da med Skel Gud hafd' ej noget at skaffe?
 Før al Verden blef til? du det ô Dieter mon klaffe.
- [12] Vilde du ocsaa grandt din Skaber bedre betracte,
 Skulle du uden Tant det om hans Ævighed acte,
 At den ævige Gud er alting ævigt for Øje,
 Skuer mand ind oc ud det lange, dybe, det høje.
 Hves for Menniskan er u-skabt oc intet med alle,
 For hans Ævighed det dog skabt mand maatte vel kalde,
 Icke for være kand Adam, for Ævigheds HERre,
 Førnd den sidste Mand, som u-skabt endnu mon være;
 Slutte vi derfor saa; hvad os i tiden er blefvet,
 Mon af Ævighed staa for Gud, som ævig hår lefvet,
 Er nu nogen saa fix hand ydermere vil spørre,
 Hvi Gud Dagene sex (*l*) sig tiltog Verden at gjorre,
 Kunde hand icke foort tillig' altingest vel mage,
 Være sig lidt oc stoort, ej lang betænkende tage?
 Guds u-ændelig Mact, tør ingen Christen paatvile,
 Hafde hand ickun sagt; frem alting uden al hvile,
 Vare det oc vel skeed saa snart hand vilde det tale,
 Hindret skulde hvo det, som Gud ej vilde forhale?
 Meent du spør-siug Mand, Gud, sliq Bygmester, at være,
 Af Arbeidet, som kand, vel arme trætte hiembære?
 Legende gaaer det af, sig self den Gierning maac gjøre
 Falder oc vel i Lafv' om Gud vil Fingrene røre.
 Suolen i Hafven skin (*m*) staferer Jorden med Grøde,
 Locker ud Rosen fin, foruden Arbeid oc Møde
 Skulde da ærens Sool, af Trældom mattig opgifvis
 Skulde vel Kraftens Stool, saa kraftles gandske beskrifvis,
 Eller oc meent du saa, hand Skabelonen maac hafve
 Trine den til oc fra, saa snart hand noget vil skabe?
 Nej, det kommer ham let foruden Trældom oc Møde,
 Konsten for ham er slet der paa sig ingen tør stode,
 Men den vieste Gud vil dermed gifve tilkande, (*n*)
 Hand ej fusesnd' hen ud men med betænkelig' Hænder,
 [13] Viiselig alting gjør os at erindre ja lære,

(*l*) Hvi skabte
 Gud icke Ver-
 den i et eeni-
 ste nu, oc
 Øjeblik?

(*m*) Soolen
 trættis icke,
 hvi skulde
 Gud?

(*n*) Aarsager
 hvorfor Gud
 icke i en Huj
 alting skabe
 vide.